

Gdański Uniwersytet Medyczny
KATEDRA PERINATOLOGII I KLINIKA POŁOŻNICTWA
✉ 80-402 Gdańsk, ul. Kliniczna 1 a; ☎ 058.349.34.45; 📠 058.349.34.16
Prof. dr hab.n.med. Krzysztof Preis
Kierownik Katedry i Kliniki
Konsultant wojewódzki w dziedzinie położnictwa i ginekologii
☎ 0-601.620.110; ☎ 058.349.34.75
E-mail: kpreis@gumed.edu.pl & kpreis@wp.pl

Gdańsk, 2018-07-16

**Dziekanat I Wydziału Lekarskiego
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
02-091 Warszawa, ul. Żwirki i Wigury 61**

**Recenzja rozprawy doktorskiej lek. Oksany Szewczuk
pt. „Przydatność wybranego algorytmu diagnostyki ultrasonograficznej
w rozpoznawaniu nieprawidłowości endometrium”**

Przedłożona mi do oceny rozprawa doktorska lek. Oksany Szewczuk pt. „Przydatność wybranego algorytmu diagnostyki ultrasonograficznej w rozpoznawaniu nieprawidłowości endometrium” jest obszernym, 89-stronicowym opracowaniem o typowym dla tych prac układzie.

Pracę rozpoczynają streszczenia pracy w języku polskim i angielskim.

Rozprawa koncentruje na się na weryfikacji w materiale własnym przydatności i skuteczności zastosowania ultrasonografii w diagnostyce patologii błony śluzowej trzonu

macicy. Zagadnienie to nie jest tematem nowym i było wielokrotnie analizowane. Nie wyklucza to jednak ponownej weryfikacji wartości ultrasonografii ze względu na szybki postęp metod zobrazowania, również w ultrasonografii w prezentacji B uzupełnionej zobrazowaniem dopplerowskim w formie tzw. *Color Flow Mapping* oraz oceny liczbowej spektrum przepływu krwi w tętnicach spiralnych (indeks oporu i pulsacji).

We Wstępie Doktorantka przedstawia bardzo ciekawy rys historyczny dotyczący ultradźwięków jako zjawiska fizycznego oraz dalej - ich zastosowania w medycynie. Następnie omawia Ona różne aspekty patologii błony śluzowej trzonu macicy. Ultrasonografia stała się jednym z podstawowych narzędzi diagnostycznych w ginekologii ambulatoryjnej i szpitalnej, co tłumaczy zainteresowanie się Doktorantki tym zagadnieniem. Podstawowym wynikiem był pomiar grubości błony śluzowej trzonu macicy. W historii dokonywania takich ocen opisywanych w piśmiennictwie istniały metody pomiaru pojedynczej lub podwójnej warstwy błony śluzowej (*SLT – single-layer thickness, DLT – double-layer thickness*) i dla jasności warto by było to opisać, zwłaszcza przy przywoływaniu odnośników historycznych. Wyjaśnienie pojawia się dopiero w opisie metody badawczej na str. 41 i 42. Znajdujemy w pracy szeroki opis zagadnień histopatologicznych i ich odnośników ultrasonograficznych w oparciu o 72 pozycje piśmiennictwa krajowego i zagranicznego. Niestety, Doktorantka nie wspomniała nawet słowem o możliwości zastosowania ultrasonograficznej elastografii, co jest o tyle dziwne, że pierwsze prace na temat zastosowania elastografii w ginekologii pochodzą właśnie z Polski i były opublikowane w polskim piśmiennictwie, a ich historia ma już około 10 lat.

W „Założeniu i celu badań” Doktorantka niepotrzebnie powtarza na początku treści ze Wstępu. Wystarczyłoby tutaj przytoczenie tylko wymienionych celów – tylko ostatni akapit.

Materiał badań stanowiło 200 pacjentek w latach 2011-2014 w bardzo szerokim przedziale wiekowym od 34 do 85 lat, z czego połowa była przed menopauzą i połowa po menopauzie. U każdej wykonywano badanie USG w sposób typowy dla tych badań.

Uzyskane wyniki obrazów odnoszono do badań histopatologicznych błony śluzowej uzyskanej drogą histeroskopii i abrazji lub tylko abrazji.

Wyniki swoich badań Doktorantka przedstawiła w czytelnych 17 kolorowych rycinach oraz 5 tabelach, które pozwalają jasno zrozumieć wartość analiz. Wykorzystała powszechnie stosowane metody analiz statystycznych.

Rozdział Dyskusja napisany jest bardzo szeroko, co udowadnia, że Doktorantka dokonała dokładnej analizy zagadnienia w kontekście swoich wyników na tle opinii innych badaczy, chociaż na pierwszych stronach spotykamy tylko komentarz własnych wyników – prawdziwa dyskusja zaczyna się nieco później.

Pracę kończą cztery wnioski numerowane od „5” do „8”, co wprowadza wątpliwość, czy wynika to tylko z błędu numeracji, czy też pierwsze wnioski gdzieś zagubiły się? Zaprezentowane 4 wnioski są zgodne z założonym celem pracy i wynikają z przeprowadzonych porównań.

Na końcu znajdujemy listę 72 pozycji piśmiennictwa krajowego i zagranicznego ułożonego alfabetycznie, ale nieponumerowanego, co zmusza recenzenta do ręcznego liczenia.

Mimo zaprezentowanych powyżej moich uwag stwierdzam, że **przedłożona mi do oceny rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 poz. 882 z późn. zmianami. Tym samym, przedkładam Wysokiej Radzie I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego mój wniosek o dopuszczenie Doktorantki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.**

KIEROWNIK
KATEDRY PERINATOLOGII
I KLINIKI POŁOŻNICTWA
Cielnińskiego 11, 02-091 Warszawa

Prof. dr hab. med. Krzysztof Preis